

Viena iš svarbiausių priežasčių, kodėl reikia patikėti Išėjimo Taškais, yra ta, kad mūsų artimieji miršta, nežiūrint karščiausių mūsų maldų ir didžiausių pastangų. Mes visi turime Išėjimo Taškus. Jų mums niekas neprimetė, mes patys kažkada pasirinkome. Nesikankinkite dėl prarastų mylimųjų manydami, kad ne viską padarėte, per mažai meldėtės, kad juos išsaugotumėte. Net neišleiskite minties, kad Dievas neišklausė jūsų maldų. Taip niekada nebūna. Tik prisiminkite ir gerbkite savo mylėto žmogaus pasirinkimą, kai jis kažkada, prieš apsigyvendamas žemėje, Išėjimo Taškui pasakė taip. Bus puikus jausmas, kai jį susitiksime Namuose.

Akashic Įrašai ir gausių klientų planų detalės yra begaliniai mano *skaitymų* ir pranašysčių Šaltiniai.

Bet kartais, suprantama, klientai nori susitikti su konkrečiu mirusiuoju. Tada pasirodo tikrieji Kitos Pusės gyvenotojai.

DVASIOS

Kaip minėjau, kai miršta kūnas, dauguma atsiduriame švytinčiame tunelyje — ne nusileidžiančiame iš neaprepiamų tolybių, bet kylančiame iš mūsų kūno. Mes keliaujame šiuo beveik įstrižu tuneliu su nuostabia besvore laisve, nejučiai mirties, bet esame kur kas gyvesni, nei buvome žemėje. Ištirpsta visi rūpesčiai, frustracija, apmaudas, pyktis ir kiti neigiami jausmai, apima ramybė, meilė, besąlyginis supratimas, kad mūsų laukia Namai. Tunelio gale mūsų laukia šventa baltoji Dievo šviesa, kad mus apkabintų, ir mūsų

mylimieji, su kuriais gyvenome kuriame nors iš savo gyvenimų. Čia laukia ir mūsų gyvūnėliai, taip širdingai reikšdami savo džiaugsmą, kad žmonių vėlės turi palaukti, kol prieis jų eilė su mumis pasisveikinti. Atvykę į Kitą Pusę, atnaujiname užimtą, aktyvų savo gyvenimą, kurį laikinai buvome palikę dėl dvasinio švietimo sunkioje žemės mokykloje.

Jeigu buvote susitikę su Kitos Pusės dvasiomis, su jomis kalbėjotės ar girdėjote atsiliepimus iš tų, kurie jas buvo sutikę, labai dažnai atsiliepiama, kad dvasios sklendžia virš žemės kelių pėdų aukštyje. Mūsų matymas paaiškintinas tuo, kad dvasių Namai yra trys pėdos virš žemės, todėl jos eina Kitos Pusės „žeme“.

Iki tol, kol dvasios grįžta iš Kitos Pusės su mumis pasisveikinti ir pranešti esančios gyvos, jos būna perėjusios į emocinės ir dvasinės palaimos vietą, nekalbant apie tai, kad turi puikią fizinę sveikatą. Išnyksta patirtos žemėje nelaimės, ligos, negalia ir nuoskaudos. Todėl nesvarstykime, ar mirusiems sekasi, ar jie yra laimingi Namuose. Palaimintoje Namų tobulybėje kitaip būti negali.

Visos vėlės karštai trokšta būti atpažintos, todėl pasirodo mums pažįstama forma, susikuria įprastus kvapus, lengvai paliečia mūsų petį, plaukus ar sprandą, kaip tai darydavo gyvendamos žemėje, ar kaip užuominą manipuliuoja daiktais, žaidžia su žvakės liepsna, kurią uždegame jų garbei, sūpuojasi mėgiamoje kėdėje, užsuka muzikinę dėžutę, kurią mums buvo dovanojusios — galimybės neribotos kaip ir jų vaizduotė, o mes turime atkreipti į tai dėmesį.

Dvasios, norėdamos pereiti į mūsų dimensiją, turi savo energiją sustiprinti su galingais laidininkais, tokiais kaip

elektros energija ir vanduo. Norėdamos būti pastebėtos, jos sugadina TV vaizdą, telefonus ir kitus elektrinius prietaisus, ypač suaktyvėdamos 1—5 val. nakties, kai drėgniausias oras ir gausiausia rasa. Supraskite mane teisingai: kai telefonas skamba įprastai, yra viena, o kai suskamba, ir atsiliepus kitam laido gale — tylą, tai gali byloti apie neišprastus reiškinius. Taip pat, kai TV ima varinėti ratu po visas programas, nors išjungėjas guli nejudinamas ant kavos stalelio. Jūsų aparatūra nėra „apsėsta“ arba ne daugiau „apsėsta“, kai jūs ją naudojate. Akivaizdu, kad dvasios, naudodamos daiktus, nori atkreipti jūsų dėmesį: „Aš čia, tave stebiu.“ (Esu realistiškesnė, todėl pridursiu, kad dvasių pasaulis nėra atsakingas už sugedusius įrenginius. Geriausia kreiptis į gerus meistrus.)

Kadangi Kitos Pusės dvasios nesugeba neigiamai galvoti ir elgtis, tai jos pas mus lankosi gerų tikslų vedinos. Nors dvasių išvaizda ir balsas jus stebintų, jų ketinimai yra patys geriausi: jos nenori jūsų gąsdinti, grasinti, persekioti. Jos tik nori mylėti, paguosti, patikinti, kad iš tikrųjų jos mūsų nepaliko ir niekada nepaliks.

Kalbant apie mirusius, man klientai dažniausiai užduoda du klausimus: „Ar jie ant manęs vis dar pyksta, kad aš su jais neatsisveikinau?“ ir „Ką jie nori man pasakyti?“

Į pirmąjį klausimą atsakymas visada vienodas: *Kitoje Pusėje laukia džiaugsmas, šventa palaima ir niekas kitas. Jeigu kas nors žemėje ir buvo ne taip, dabar mirusysis užmiręs visus neigiamus jausmus.*

Atsakymas į antrą klausimą devynis kartus iš dešimties yra šis: mus sukūrusio Dievo malonės dėka jie, kaip Jis žadėjo, nemirė, todėl ir mes su jumis esame amžini.

VAIDUOKLIAI

Nors esu tyrinėjusi šimtus vaidenimųsi ir sutikau daug vaiduoklių, *skaitymų* metu nepasirodė nė vienas. Kai kuriems klientams esu sakiusi, kad jų mirusieji dar nėra perėję į Kitą Pusę, nes apie tai mane informuoja Frensina. Jeigu mes žinome, kad žmogus jau miręs, tai, anot jos, jis kažkur turi būti.

Nors *skaitymų* metu tai nedažnai pasitaiko, noriu paaikškinti, kas yra vaiduokliai ir kuo jie skiriasi nuo dvasių.

Vaiduoklius vienija vienas dalykas: nė vienas iš jų nežino esąs miręs. Dauguma dvasių, mirus jų kūnui, noriai veržiasi į tunelį, kuris jas nuveda Namų; o vaiduokliai dėl kažkokių priežasčių apskritai vengia pripažinti, kad tunelis yra. Todėl jie lieka prisirišę prie žemės, sumišę ir vieniši, dažnai pikti, kartais agresyvūs ir aikštingi, bergėdžiai stengdamiesi suvokti prasmę egzistencijos, kurios jau neliko.

Aišku, vaiduokliai, kai kūnas miršta, jį palieka ir išeina iš žemiškos dimensijos. Tačiau atmesdami tunelį ir mylinčią bei gydančią baltąją Dievo šviesą, esančią Kitoje Pusėje, jie negali patekti į aukštesnio dažnio dimensiją, o tai reiškia, kad jie lieka „nei čia, nei ten“. Tai yra pagrindinis skirtumas tarp jų ir Kitos Pusės dvasių:

- Gyvendami tarp žemiškos ir Kitos Pusės dimensijų, vaiduokliai yra labiau matomi ir ryškesni už dvasias. Aš šį palyginimą esu naudojusi kelis kartus, tačiau atsiprašau, kad vėl juo pasiremsiu: lengviausias būdas suvokti tris dimensijas — žemės, vaiduoklių ir Namų — įsivaizduoti elektrinį ventiliatorių. Ventiliatoriaus

plokštelės yra lengvai matomos, kai jis sukasi įjungtas ant žemiausios padalos. Tai yra žemės dimensija, prie kurios esame pripratę. Kai padala yra ties viduriu, paskiros ventiliatoriaus plokštelės susilieja, ir mūsų akims sunku jas atskirti. Tai vaiduoklių pasaulis, kuriame jie liko užstrigę. Pasukus ventiliatorių ant greičiausios padalos, paskiros plokštelės išnyksta, atsiranda iliuzija, kad jų apskritai nėra. Tai tokia pati klaida, kaip pasakymas, jog neegzistuoja Kitas Pasaulis ir jo gyventojos dvasios, nes mes jų nematome. Faktas, kad kai kas gali matyti ir girdėti vaiduoklius ir dvasias, o kiti ne, nėra įrodymas, kad vieni žmonės yra pamišę, o kiti ne. Tai tik įrodo, kad kai kurių žmonių fiziniai pojūčiai yra išvystyti labiau, nei kitų.

- Kadangi vaiduokliai nepatyrė meilės ir gydančio Kitos Pusės poveikio, jie turi ant kūno matomus sužeidimus, ligas ar deformacijas, buvusias jų mirties vanda. Jūs *niekada* nepamatysite ant Namų dvasios kūno sužeidimo žymių ar fizinio ir dvasinio skausmo pėdsakų.
- Kai dvasios ateina pas mus, jos stengiasi atkreipti į save dėmesį, kad parodytų mums savo meilę. Vaiduokliai supainioja padėtį. Jų motyvai, kodėl atsisako pripažinti tunelį ir susitaikyti su savo mirties faktu, skiriasi. Kai kurie įsikabina į žemę dėl lojalumo buvusiams mylimiesiems, dėl turto ar darbo. Kiti lieka atkeršyti. Kai kas ieško ar laukia prarastos meilės. Kiti neina Namu, nes bijo Dievo rūstybės. (Tarp kitko, tai neįmanoma, nes Jo glėbys visada atvertas mus priimti.) Jų atsisakymas pripažinti savo mirtį, rodo iškreip-

tą realybės jausmą. Jiems atrodo, kad *mes* esame išibrovėliai į *jų* pasaulį. Todėl neturėtume stebėtis, kad ant mūsų užsokę jie būna pikti, pilni apmaudo, kaprizingi ar erzinantys. Kartais, kai jie suvokia, kad juos pastebi ar girdi, gali būti žaismingi, ypač su vaikais. Tačiau kaip dauguma nelaimingų, nesiorientuojančių būtybių jie gali būti nenuspėjami, nekalbant apie tai, kad slegiantys.

- Neperėję į Kitą pasaulį, vaiduokliai egzistuoja mūsų dimensijoje, bet ne trys pėdos virš žemės. Štai kodėl, kai dvasios, atrodo, „sklendžia“ virš žemės, vaiduokliai „vaikšto“ ta pačia žeme kaip ir mes.
- Kaip aptarėme anksčiau, dvasios iš įkarščio, kad būtų atpažintos, apsireišk tokia forma, kuri padės jas pažinti. Vaiduokliams visai nesvarbu, pažinsime juos ar ne, kadangi jie pasiliko ne dėl to, kad mus nuramintų. Jie gali pasirodyti kaip žemiškųjų kūnų vaizdiniai, gali būti ištirpę, beformiai ar sunkaus rūko balionai. Jie neturi nei dieviškų įgūdžių, nei savikontrolės kaip Namų dvasios; taigi fizinė vaiduoklių išvaizda paprasčiausiai yra dar vienas būdas pasirodyti erzinančiai nenuspėjamu.

Nenuspėjamas, paniuręs, neapsakomai pasimetęs, kartais labai malonus ir simpatiškas — esu sutikusi įvairiausių vaiduoklių visokiomis aplinkybėmis. Vienintelis dalykas, su kuriuo nesucidūriau ir nemanau, jog tai atsitiks, kadangi tuo absoliučiai netikiu, kad vaiduoklis galėtų ką nors sužeisti. Esu girdėjusi vieną dalyką, kuris man kelia šypsena: „Netikiu vaiduokliais, tačiau visą gyvenimą jų bijau“. Nėra abe-

jonės, kad jie gali būti labai gąsdinantys, nes jūs neipratę, nesitikite, o jie nori tai daryti. Tačiau jeigu baimė kyla dėl to, kad jie gali jus sužeisti, vadinkit tai mitu, o patys sutiktą vaiduoklį maloniai nukreipkite į Namus, kur jo vieta.

SAVIGYNA

Kasdien turiu 15-20 *skaitymų*, labai emocionalių ir jausmingų, todėl, saugodamasi nuo ligų, užsiimu savigyňa. Savo ir klientų labai laikausi bent minimalaus objektyvumo. Kaip pasakytų artimi mano draugai, aš, praradusi objektyvumą, netenku ir aiškiaregės sugebėjimų. Taigi objektyvumas yra esminė aiškaus *skaitymo* sąlyga ir jis mane apsaugo nuo kasdienio išsekimo.

Arsenas, man padedantis išlaikyti pozityvią dvasinę, emocinę ir fizinę energiją, yra Apsigynimo Priemonės. Jos skirtos ne tik man. Jūs taip pat jas galite panaudoti prieš negatyvizmą, ligas, tamsiąsias jėgas. Jos padeda vizualizacijai, kai bandote apsisiausti tyrąja Dievo meile, jums primenančia, kad esate mylimas, dieviškas ir nenugalimas.

Apsigynimo Priemonės — tai apsauginis jėgos laukas, esantis aplink mus. „Jų vartojimas“ reiškia ne ką kita, kaip tvirtą vaizdinių išlaikymą sąmonėje ir dvasios prote. Tuos vaizdinius galite medituoti valandą ar dvi minutes, prieš eidami miegoti ar maudydamiesi duše. Nesvarbu, kiek laiko tai darote ir kokių paros laiku, svarbu, kad tai taptų įpročiu. Vėliau, kai nepasirūpinsite Apsigynimo Priemonėmis, jums atrodys, kad esate nuogas.

Jeigu netikite jų veiksmingumu, pabandykite jas naudo-

ti savaitę ar dvi ir įsitikinsite mano tiesa. Tai jums nepakenks. Jos nesumažins negatyvizmo jūsų gyvenime, tačiau, atsiradus įvairiems trukdymams, pakertantiems jūsų pasitikėjimą, užtemdantiems tikslus ir atitraukiantiems iš teisingo kelio, jei prašysite Dievą ir taikysite Apsaugos Priemones, atsilaikysite.

- **Šventosios Dvasios Baltoji Šviesa.** Rekomenduoju šią apsaugos priemonę. Bet kuriuo paros laiku įsivaizduokite, kaip iš jūsų kūno, nuo galvos iki kojų, sklinda tyra balta Dievo šviesa, kaip pagreitėja jūsų pulsas. Tegul sklindanti šiluma gydo jūsų žaizdas ir negalias. Tegul išgrynina aplink jus esantį orą, kad laisvai kvėpuotumėte. Tegul Dievo šviesoje ištirpsta baimė, stresas, rūpesčiai, abejonės ir liūdesys, kurie apnikę jūsų kūną. Nuo šios dienos nešiokite Dievo šviesą kaip Kūrėjo įdėtą jums žymę. Įsivaizduokit, kad aplinkiniai ją mato, ir didžiukitės esąs mylimas savo Tėvo vaikas.

Niekada neužmiegu, o ryte nepakylu iš lovos, neapsiautusi savęs ir savo mylimųjų Šventosios Dvasios Baltąja Šviesa. Ją apsiaučiu ir klientus, nesvarbu, ar jie tai žino, ar ne. Tai tyli mano dovana, vertingiausia, ką galiu duoti.

- **Veidrodžių ratas.** Įsivaizduokite stovintys veidrodžių rate. Baltosios būtybės yra veidrodžių pritraukiamos, o tamsios ir negatyvios — nubaidomos. Šį vaizdinį labai mėgstu, nes dėl nesuprantamų priešasčių iš mano kelio dingsta šiurkštūs, agresyvūs, kaktūs žmonės.
- **Aukso ir sidabro tinklai.** Įsivaizduokite žvejo tinklą, įmantriai numegztą iš aukso ir sidabro gijų, stiprų,